

Sygnatura akt I C 366/07

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 17 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. Marzena Sznajderska

Protokolant: Ewelina Szymków

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa H. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...)w W.i Skarbowi Państwa – (...) w S.

- o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz (...) kwotę 7 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 7 200 zł oraz kwotę 1 656 zł podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

UZASADNIENIE

Powód H. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa – (...)w W. oraz od (...)w S. odszkodowania w kwocie 1 500 000 zł oraz stałej renty płatnej dożywotnio w wysokości 3 000 zł miesięcznie. Powód wskazał, iż podczas odbywania kary pozbawienia wolności zachorował na przewlekłą i nieuleczalną chorobę – Zespół (...). Niewłaściwe leczenie i niekompetencja kierowników ambulatoriów w (...) doprowadziła do pogorszenia stanu zdrowia powoda mogącego skutkować trwałym kalectwem lub śmiercią. Kierownicy ambulatoriów zamieniali przepisane powodowi leki i nie wydawali wszystkich medykamentów. Pomimo wyrażenia przez powoda zgody na przeprowadzenie zabiegu sympatektomii piersiowej, zabieg nie został przeprowadzony. Powód nie był przewożony na przepisane zabiegi rehabilitacyjne ze względu na brak pieniędzy. Wydawano niezgodne z chorobą powoda i niekompletne orzeczenia lekarskie dla Sądów Okręgowych we W.i O..

W odpowiedzi na pozew reprezentujący Skarb Państwa (...)w S. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż zgłaszane przez powoda zarzuty były rozpatrywane przez administrację więzienną w postępowaniach skargowych. Postępowania te prowadził m.in. Naczelnny Lekarz (...) w O., który nie stwierdził nieprawidłowości w leczeniu powoda przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej działającego przy pozwanej jednostce penitencjarnej.

W odpowiedzi na pozew reprezentujący Skarb Państwa (...)w W. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż powództwo nie ma żadnych podstaw faktycznych ani prawnych. Powód w czasie pobytów w zakładach karnych dokonywał samouszkodzeń i połyków i z tego względu był operowany. Powód leczony był szpitalnie z powodu postrzału w jamę brzuszną. Okoliczności te miały negatywny wpływ na obecny stan zdrowia powoda. Po przybyciu do (...)w W. został objęty właściwą opieką lekarską ogólną, a także specjalistyczną. Powód był konsultowany kardiologicznie i angiologicznie. Powód już przed przybyciem do (...) w W. odczuwał pewne dolegliwości związane z blednięciem i mrowieniem kończyn górnych. Nie stwierdzono u niego zaburzeń siły mięśniowej. Przy wielokrotnym badaniu powoda stwierdzono u niego ogólny stan dobry, budowę prawidłową, ruchomość czynną i bierną w stawach zachowaną. Rozpoznano zespół (...)i stan po postrzale. Na zgłaszane dolegliwości powód otrzymywał stosowne dla jego stanu

zdrowia leczenie farmakologiczne i nie wymagał leczenia szpitalnego. Zdaniem strony pozwanej, powód nie przytoczył żadnych wiarygodnych faktów świadczących o popełnieniu przez funkcjonariuszy strony pozwanej jakiegokolwiek zaniedbania. Schorzenie powoda mogło być leczone farmakologicznie w warunkach ambulatoryjnych i otrzymywał on stosowne leki oraz znajdował się pod kontrolą lekarzy. Nie ma podstaw do przyjęcia, że powód w ogóle doznał krzywdy lub szkody, a w szczególności z winy strony pozwanej.

Na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2013 roku pełnomocnik powoda sprecyzował żądanie pozwu domagając się zasądzenia od każdego z (...) tytułem zadośćuczynienia za krzywdę kwoty po 250 000 zł, tytułem odszkodowania kwoty 500 000 zł oraz tytułem renty kwoty 1 500 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód H. J. w okresie od listopada 1993 roku do dnia 19 maja 2011 roku przebywał w (...). W (...) w S. przebywał od dnia 5 marca 1998 roku do dnia 8 stycznia 2007 roku. W (...) w W. przebywał od dnia 3 kwietnia 2009 roku do dnia 23 lipca 2010 roku.

okoliczności bezsporne

Od 2003 r. powód zaczął odczuwać bóle palców kończyn górnych i dolnych. Podczas badania przeprowadzonego w dniu 1 grudnia 2004 roku w (...) Centrum (...) w O. rozpoznano u powoda Zespół (...). Powód w (...) Centrum (...) w O. badany był również w dniach 19 stycznia 2005 roku, 19 kwietnia 2005 roku, 24 kwietnia 2006 roku i 23 stycznia 2007 roku. Każdorazowo zalecano leczenie farmakologiczne. W dniu 29 maja 2007 roku podczas badania w Poradni (...) (...) Szpitala (...) we W. stwierdzono, że nie wymaga on leczenia szpitalnego, w tym zabiegowego oraz zalecono przeprowadzenie dodatkowych badań i stosowanie leków. Podczas badania w dniu 6 sierpnia 2008 roku w Poradni (...) (...) Szpitala (...) we W. zdiagnozowano u powoda chorobę (...) i uznano, iż powód nie wymaga hospitalizacji.

dowód: książeczki zdrowia powoda,

zaświadczenia o stanie zdrowia powoda z 9.06.2005 r., k. 76, 77,

dokumentacja medyczna powoda z (...) Centrum (...) w O., k. 183,

dokumentacja medyczna powoda z (...) Szpitala (...) we W., k. 493, 494,

zeznania świadka A. P., k. 104-107,

zeznania świadka J. G., k. 170-110,

zeznania świadka M. Ż., k. 165-167,

zeznania świadka J. U., k. 223-227,

zeznania świadka W. S., k. 227- 228,

opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii M. S., k. 688-693,

przesłuchanie powoda, k.465-471,

Leczenie powoda odbywało się zgodnie z zaleceniami lekarzy specjalistów publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Początkowo wydawano mu zamienniki przepisanych leków. Po protestach powoda, otrzymywał on oryginalne przepisane leki. Powodowi zaproponowano podczas pobytu w (...) w S. przeniesienie do (...) we W., skąd mógłby być dowożony na badania do Poradni (...) (...) Szpitala (...) we W.. Powód nie wyraził zgody na przeniesienie.

dowód: książeczki zdrowia powoda ,

sprawozdanie z postępowania wyjaśniającego z 18.06.2007 r., k. 38,
 opinia Naczelnego Lekarza (...) w O.do skargi powoda z 2.04.2007 r., k. 78,
 pismo powoda z 10.06.2005 r., k. 84,
 pismo Kierownika (...) w S.z 14.01.2008 r., k. 193,
 zeznania świadka J. U., k. 223-227,
 zeznania świadka S. W., k. 386-388,
 zeznania świadka A. P., k. 104-107,
 zeznania świadka J. G., k. 170-110,
 zeznania świadka M. Ż., k. 165-167,
 przesłuchanie powoda, k.465-471

Pisma zawierające skargi na sposoby leczenia jego schorzenia, nieprawidłowość wystawianych zaświadczeń lekarskich o stanie jego zdrowia oraz znęcanie się nad nim przez pracowników (...), w których przebywał, powód kierował do Ministerstwa Sprawiedliwości, Komendy Powiatowej Policji we W., Prokuratury Apelacyjnej we W., Prokuratury Rejonowej w S.oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O.. Naczelnny Lekarz (...) w O.nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w procesie leczenia choroby (...)u powoda oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich o stanie zdrowia powoda.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2006 roku Prokurator Rejonowy w S.wydanym w sprawie 1 Ds. 1829/06 odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie psychicznego znęcania się nad powodem w (...)w S.. Postanowienie prokuratora utrzymane zostało w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 marca 2007 roku wydanym w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt II Kp 52/07.

W sporządzonym dnia 3 stycznia 2008 roku projekcie oceny okresowej powoda, oceniono jego zachowanie w okresie 6 miesięcy poprzedzających sporządzenie projektu jako poprawne. Powód nie był karany dyscyplinarnie i raz został nagrodzony ze względów wychowawczych.

dowód: sprawozdanie z postępowania wyjaśniającego z 18.06.2007 r., k. 38,
 opinia Naczelnego Lekarza (...) w O.do skargi powoda z 2.04.2007 r., k. 78,
 pismo powoda z 2.04.2007 r., k. 80-83,
 pismo Dyrektora (...) w S.z 28.05.2007 r., k. 86,
 pismo (...) w O.z 4.11.2005 r., k. 87,
 pismo Dyrektora (...) w S.z 6.06.2007 r., k. 88,
 pismo Ministerstwa Sprawiedliwości z 14.05.2007 r., k. 89,
 pismo powoda z 31.01.2005 r., k. 325,
 pismo powoda z 1.01.2005 r., k. 326 – 328,
 pismo powoda z 24.11.2006 r., k. 329 – 332,

piśmo powoda z 20.12.2006 r., k. 333, 334,

projekt oceny okresowej, k. 396,

odpis postanowienia Sądu Rejonowego w S. II Kp 52/07, k. 405,

odpis postanowienia WSA w O. z 8.05.2006 r. z uzasadnieniem wydanego w sprawie o sygn. akt II SA/Op 23/06, k. 406-410,

notatka z dnia 11 września 2008 roku, k. 474

zeznania świadka J. U., k. 223-227,

zeznania świadka B. P., k. 266-269,

Powód przebywał w (...) w S.w celi ogrzewanej, która nie ulegała zawilgoceniu. W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)powód miał możliwość codziennie po zakończonej pracy do kąpieli pod ciepłą, bieżącą wodą.

Pomieszczenia, w których powód przebywał w (...)w W.miały stałą temperaturę i nie był on narażony na gwałtowne oziębienie. Cele ogrzewane były w systemie centralnego ogrzewania regulującego automatycznie stałą temperaturę. Powód nie zgłaszał lekarzowi faktu przemarzania i nie zwracał się o dostarczenie dodatkowej odzieży lub koca. Powód nie zgłaszał wychowawcy żadnych zastrzeżeń w kwestii ogrzewania cel ani żadnych próśb. Skazani znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej mają możliwość zwrócenia się o zapomogę. Powód korzystał ze spacerów o wszystkich porach roku. W okresie zimowym był bardziej wrażliwy na niskie temperatury i w większym stopniu odczuwał objawy choroby. „Spacerniaki”urządzone są na odkrytym terenie, jeden z nich w (...)w W.jest zadaszony. Każdy więzień korzysta z własnej ciepłej wody, powód posiadał ciepłą czapkę i rękawiczki. Do cel w (...) dostarczana jest zimna woda. Skazani za zgodą Dyrektora (...)mogą korzystać z własnych maszynek elektrycznych, czajników elektrycznych w których podgrzewają wodę. Współwięźniowie przebywający w celach z powodem, po uzyskaniu zgody Dyrektora (...), posiadali powyższe urządzenia, z których korzystali wszyscy mieszkańcy celi. Powód nie występował z wnioskiem o dodatkowy koc ani o udzielenie zapomogi, czy też zgodę na posiadanie czajnika elektrycznego bądź maszynki elektrycznej. Każdy więzień otrzymuje dwa prześcieradła i dwa koce. Mimo zakazu, związanego z chorobą, powód nadal palił papierosy. Mógł korzystać z własnej woli, raz w tygodniu, z wizyt u lekarza, a w sprawach nagłych częściej. W celach odbywa się wietrzenie przez otwarcie okna. Powód nie występował ze skarga na warunki odbywania kary.

dowód: zeznania świadka A. P., k. 104-107,

zeznania świadka J. G., k. 170-110,

zeznania świadka M. Ż., k. 165-167,

zeznania świadka J. U., k. 223-227,

zeznania świadka R. K., k. 263-266,

zeznania świadka B. P., k. 266-269,

zeznania świadka S. W., k. 386-388,

przesłuchanie powoda, k.465-471,

Choroba (...)przebiegała w okresie przebywania w (...) w sposób łagodny. Występuje w niej nadreaktywność naczyń krwionośnych. W leczeniu stosuje się głównie leki rozszerzające naczynia krwionośne. Czynnikiem, które mogły spowodować wystąpienie choroby u powoda było palenie tytoniu, epilepsja oraz przebyte przewlekłe procesy zapalne. Leczenie farmakologiczne prowadzono powszechnie stosowanymi w chorobie (...)lekami w sposób prawidłowy.

Stosowanie zamienników nie miało negatywnego skutku na stan zdrowia powoda. W leczeniu choroby (...)nie stosuje się zabiegów rehabilitacyjnych. Ze względu na stan zdrowia powoda rehabilitacja nie była wskazana. Brak było wskazań u powoda do leczenia zabiegowego. Powód ze względu na chorobę (...)nie wymaga pomocy osób trzecich i jest zdolny do samodzielnej egzystencji. Powód mógł zachorować na chorobę (...)również przebywając w warunkach wolnościowych.

dowód: zeznania świadka W. S., k. 227, 228,

opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii M. S., k. 688-693,

opinia uzupełniająca biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii M. S., k. 750-753

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe z dokumentacji leczenia, korespondencji jaka prowadził powód, obejmującej w szczególności zarzuty dotyczące leczenia, jak i ze świadków zawnioskowanych przez obie strony, również osób odbywających karę pozbawienia wolności wraz z powodem. Oceniając w/w materiał dowodowy Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. Ż. i B. B., w części dotyczącej składania przez powoda wniosków o przydział dodatkowego koca, czy wyrażenia zgody na korzystanie z ciepłej odzieży jak i z maszynki elektrycznej. Przeczą temu nie tylko zeznania świadków powołanych przez stronę pozwaną, ale przede wszystkim podstawę do odmiennych ustaleń faktycznych stanowiło przesłuchanie powoda.

Warunki odbywania kary pozbawienia wolności są odmienne od warunków życia na wolności. Kara pozbawienia wolności stanowi dolegliwość za dokonane, w przypadku powoda, zbrodnie, co nie oznacza, aby skazani pozbawieni byli możliwości zapewnienia im podstawowych potrzeb bytowych. (...)zabezpiecza dostawę zimnej wody bieżącej, z możliwością jej podgrzania na własnych urządzeniach elektrycznych. Powód korzystał z takiej możliwości. Wietrzenie celi poprzez wymianę powietrza przez uchylone okna przyjęte jest powszechnie również w warunkach wolnościowych. Współwięźniowie uzyskiwali zgodę na dodatkowe koce, ich własną ciepłą odzież, ale inicjatywa należała wyłącznie do powoda. Brak wniosków w tym zakresie, zwalnia (...)od skutków bierności skazanego. „Spacerniaki”standardowo urządzone są we wszystkich (...) na wolnej przestrzeni poza budynkiem, z uwagi cel, jakiemu służą czyli spacer, do których skazani zgłaszają się dobrowolnie. Powód miał zapewniony dostęp do ambulatoryjnych świadczeń lekarskich w (...)i w placówkach wolnościowych, jak również do lekarzy specjalistów. Sąd oparł ocenę potrzeb powoda w tym zakresie, na opinii biegłego sądowego, który na podstawie dokumentacji lekarskiej stwierdził, że przebieg choroby był łagodny i nie wymagał zabiegu ani też rehabilitacji. Biegły ocenił, że leczenie powoda było prawidłowe. Powód podejmował niekorzystne dla siebie działania, paląc papierosy mimo przeciwwskazań lekarskich jak i odmawiając przetransportowywania do (...)położonego w pobliżu wolnościowej specjalistycznej poradni angiologicznej.

Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii lekarza angiologia. Zgodnie z wnioskiem biegłego zostało wykonane specjalistyczne badanie kapilaroskopowe umożliwiające ocenę mikrokrążenia krwi w obrębie skóry i błon śluzowych.

W toku niniejszego postępowania powód opuścił (...) i mimo dwukrotnego wzywania nie stawił się do biegłego angiologia oraz na trzy kolejne rozprawy. W tym stanie Sąd, oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych sądowych lekarzy z zakresu ortopedii, angiologii i pneumatologii. Rozpoznając sprawę należało zatem oprzeć na sporządzonej przez biegłego lekarza sądowego z zakresu chirurgii M. S.opinii.

Sąd postanowił oddalić wnioski o przeprowadzenie dowodu z akt kontrolnych nr rejestracyjny (...), pism z dnia 23 stycznia 2002 roku, 2 stycznia 2007 roku, 29 marca 2007 roku, 25 kwietnia 2007 roku oraz protokołu komisji penitencjarnej, albowiem dokumenty te dotyczyły okoliczności pozostających bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powód domagał się od strony pozwanej Skarbu Państwa zapłaty na swoją rzecz odszkodowania, zadośćuczynienia oraz dożywotniej comiesięcznej renty. Uzasadniając roszczenie powód wskazał, iż w trakcie odbywania kary w pozwanych (...)zachorował na nieuleczalną chorobę (...). Nieprawidłowe leczenie powoda w jednostkach penitencjarnych przejawiające się w odmowie dostępu do lekarzy – specjalistów oraz podawaniu niewłaściwych leków, a także warunki panujące w celach i niedostarczenie mu ciepłej odzieży i pościeli elektrycznej doprowadziło do pogorszenia jego stanu zdrowia. Ponadto powód podniósł, iż był obiektem szykan ze strony pracowników oznaczonych w pozwie (...). Powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, oparł żądanie pozwu, na art. 417 § 1 k.c., który stanowi, że za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Natomiast zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda (niemajątkowa szkoda na osobie) polega na ujemnych przeżyciach poszkodowanego, cierpieniach fizycznych (ból i inne dolegliwości) i psychicznych (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie pieniężne ma zaś na celu złagodzenie tych cierpień i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego. Powód twierdził nadto, iż ze względu na swoją chorobę nie jest w stanie wykonywać nabytego zawodu murarza, a jego wiek oraz objawy choroby nie pozwalają mu na zdobycie kwalifikacji umożliwiających podjęcie zatrudnienia w innym zawodzie. Zgodnie z art. 444 § 2 k.p.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Do katalogu przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa za niezgodne z prawem działanie zalicza się bezprawność działania związanego z wykonywaniem władzy publicznej, powstała szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy zaistniałą szkodą a bezprawnym działaniem.

Kolejność badania przez sąd przesłanek odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa w oparciu o treść art. 417 § 1 k.c. nie może być dowolna. W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi normalnego związku przyczynowego (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 19 lipca 2012 sygn. akt II CSK 648/11 (LEX 1215614)).

W ocenie Sądu, wykonywaniu władzy publicznej przez pozwane (...)nie można przypisać cechy bezprawności. Rozpoznane u powoda schorzenie zgodnie z diagnozami lekarzy „wolnościowych” mogło być leczone w warunkach pozbawienia wolności. W trakcie pobytu powoda w (...)w S.zaproponowano mu przeniesienie do (...)we W., skąd mógłby być on każdorazowo w razie potrzeby przewożony na badania do Poradni (...)miejsowego (...) Szpitala (...)we W.. Powód nie wyraził zgody na przeniesienie do (...)we W.. Proces leczenia powoda przebiegał zgodnie z zaleceniami lekarzy specjalistów publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Wprawdzie w trakcie pobytu w (...)w S.wydawano powodowi zamienniki przepisanych leków, jednakże po jego protestach, otrzymywał on oryginalne leki przepisane. W (...) w W.leczono powoda zamiennikami przepisanych leków, które jak wynika z zeznań świadka W. S., mogły być bez żadnych przeszkód stosowane i nie miały żadnych negatywnych konsekwencji dla stanu zdrowia powoda. Wyrażone przez świadka stanowisko znalazło potwierdzenie w sporządzonej opinii przez biegłego lekarza sądowego, który również stwierdził, iż nie było konieczności leczenia zabiegowego powoda i stosowane leczenie farmakologiczne powoda było wystarczające. Zgodnie ze stanowiskiem biegłego w procesie leczenia choroby (...)nie stosuje się zabiegów rehabilitacyjnych, dlatego też pomimo zarzutów powoda, uznać należało, że odmowa jego przewożenia na zabiegi rehabilitacyjne nie stanowiła naruszenia jego praw. Badający powoda lekarze „wolnościowi” nie wskazywali na konieczność leczenia szpitalnego powoda H. J.i każdorazowo zalecali wyłącznie leczenie farmakologiczne.

Nadmienić należy, że korzystanie z zamienników leków jest powszechnie stosowane przez wolnościowych pacjentów i powszechnie wiadomo, że ich skład i skuteczność jest podobna do przepisanych przez lekarza. Korzystanie z wyboru

z zamienników leków związane jest najczęściej z przyczyn ekonomicznych w związku z obniżeniem stopy życiowej społeczeństwa. W warunkach wolnościowych dostęp do lekarzy specjalistów jest bardziej utrudniony aniżeli w (...).

Powód podnosił ponadto zarzut szykanowania jego osoby przez funkcjonariuszy służby więziennej w trakcie pobytu w (...). Na poparcie swoich twierdzeń H. J. nie przedłożył żadnych dowodów. Natomiast z treści projektu oceny okresowej zachowania powoda z dnia 3 stycznia 2008 roku wynika, iż w okresie 6 miesięcy poprzedzających sporządzenie projektu zachowanie powoda ocenione zostało jako poprawne. Nie był on karany dyscyplinarnie i dodatkowo został raz nagrodzony ze względów wychowawczych. Treść projektu pozytywnej oceny okresowej zachowania powoda przeczy jego twierdzeniom jakoby był szykanowany.

Powód w trakcie pobytu w (...) wielokrotnie składał skargi w przedmiocie niewłaściwych sposobów leczenia jego schorzenia, nieprawidłowości wystawianych zaświadczeń lekarskich o stanie jego zdrowia oraz znęcania się nad nim przez pracowników zakładów penitencjarnych, w których przebywał. Skargi te kierowane były do Ministerstwa Sprawiedliwości, Komendy Powiatowej Policji we W., Prokuratury Apelacyjnej we W., Prokuratury Rejonowej w S. oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O.. Skargi powoda okazały się bezpodstawne. Rozpoznający skargę powoda Naczelny Lekarz (...)w O. nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w procesie leczenia choroby (...)u powoda oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich o stanie jego zdrowia. Natomiast Prokurator Rejonowy w S. wydał postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie psychicznego znęcania się nad powodem w (...)w S., które zostało wobec jego zaskarżenia przez powoda utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Rejonowego w S.. Bezskuteczność wnoszonych przez powoda skarg pozbawia działania jednostek penitencjarnych przymiotu bezprawności, a także świadczy o bezpodstawności podnoszonych zarzutów szykanowania powoda H. J..

Nie zaistniała przesłanka wystąpienia adekwatnego związku przyczynowego określonego w treści art. 361 § 1 k.c. pomiędzy działaniami pozwanych (...) a szkodą poniesioną przez powoda. Jak wskazał w wyroku z dnia 12 września 2012 roku (sygn. akt I ACa 527/12 (LEX 1220470)) Sąd Apelacyjny w Katowicach, normalny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. między określonym zdarzeniem, a szkodą zachodzi wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności szkoda jest normalnym następstwem tego rodzaju zdarzeń. Przez pojęcie związku przyczynowego rozumieć należy obiektywnie istniejącą zależność pomiędzy zdarzeniami, z których jedno są przyczyną drugich, przy czym zdarzenie następne pozostaje w takiej zależności, że nie mogłoby powstać bez istnienia zdarzenia poprzedniego.

Podczas pobytu w (...)w S. powód osadzony był w ogrzewanej celi, która w związku z tym nie ulegała zawilgoceniu. Dodatkowo powód pracował wówczas w Przedsiębiorstwie (...). Każdorazowo po zakończonej pracy powód miał możliwość wzięcia kąpieli pod ciepłą bieżącą wodą. Pomieszczenia, w których przebywał powód w (...)w W. miały stałą temperaturę. Powód nie był zatem narażony na gwałtowne oziębianie. Powód nie zgłaszał ani lekarzowi więziennemu, ani wychowawcy, w obu zakładach, faktu przemarzania, nie miał również żadnych zastrzeżeń, co do temperatury panującej w celi. Powód nie zwracał się o dostarczenie mu dodatkowej odzieży lub pościeli celem dogrzania się. Powód w toku procesu podnosił, iż wobec niemożności podjęcia zatrudnienia w jednostce penitencjarnej spowodowanej chorobą, nie mógł nabyć dodatkowej odzieży. Jednakże obowiązujące w (...) procedury pozwalają na przyznanie więźniom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej zapomogi finansowej. Powód nie zwracał się o przyznanie mu zapomogi. Ponadto jak wskazał biegły lekarz sądowy M. S. powód mógł zachorować na chorobę (...)nawet, jeżeli nie przebywałby w (...). Wystąpienie choroby mogło być spowodowane paleniem przez powoda tytoniu, przebytymi stanami zapalnymi organizmu oraz epilepsją, na którą cierpi powód. Nie można zatem uznać, iż wykonywanie władzy publicznej przez pozwane jednostki penitencjarne spowodowało bądź w jakikolwiek przyczyniło się do wystąpienia u powoda choroby (...)czy też pogorszenia się jego stanu zdrowia.

Skoro nie zaistniały przesłanki odpowiedzialności pozwanych (...) z tytułu powstałej na zdrowiu powoda szkody, nie było podstaw do uznania zasadności żądania pozwu w całości.

Powództwo zostało oddalone w całości, zatem zawarte w punkcie II sentencji wyroku orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c., na mocy którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi

na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Skarb Państwa reprezentowany był w niniejszej sprawie przez (...). Zgodnie z treścią art. 99 k.p.c. stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez (...)zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Zasądzona na rzecz (...) tytułem zwrotu kosztów procesu kwota 7 200 zł wynikała z treści § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Powód zwolniony został od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. Zgodnie z treścią art. 100 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 roku, nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) strona w całości zwolniona od kosztów sądowych z mocy ustawy nie uiszcza opłat sądowych i nie ponosi wydatków, które obciążają tymczasowo Skarb Państwa. Koszty zastępstwa prawnego udzielonego powodowi z urzędu orzeczono w oparciu o § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.